

Det händer i valrörelsen

Varje lördag fram till valet arrangerar vänsterpartiet torgmöten, kl. 12-13 på Mårtenstorget och 13-14 på Stortorget. Vi behöver folk runt omkring mötena som kan dela ut flygblad o.d.

Kommunala (del)program

De kommunala delprogrammen börjar nu komma från trycket. Först ut var bostadspolitiska programmet. Inom kort kommer också integrationspolitiskt, skolpolitiskt, miljöpolitiskt, feministiskt, trafikpolitiskt osv.

Öppna möten

Vänsterpartiet ordnar ett antal öppna möten. Det två första har redan hållits, Rättvist miljöutrymme, samt ett möte på temat Bygg bostäder. 5/9 handlar det om feminism, med Paula Mulinari som inledare, och 12/9 Arbete, integration och antirasism med Philip Maughan.

Debatter

Vi deltar i en rad debatter. Den 28/8 deltog Ulla-Britt Petersson i en skolpolitisk debatt arrangerad av Lärarförbundet, och Mari Fransson och Erland Stensson i en annan skolpolitisk debatt arrangerad på Fågelskolan.

Kommande debatter (förteckningen gör ej anspråk på att vara fullständig):

3/9 Partidebatt i Dalby bibliotek kl. 19. Från v Mats Olsson

3/9 Idrottsföreningarnas paraplyorganisation 18.30. Lunds Bollklubbs klubbhus, Klostergården. Göran Fries

3/9 Studieförbundens Samrådsorgan i Lund, 18.30 i Stadshallen (deltagare från v ej klar)

4/9 Miljöpolitisk debatt i Folkets Hus kl. 19, arr. av Lunds Naturvårdsförening. Ulf Nymark

4/9 Studentpolitisk debatt kl. 19 i Edens hörsal. Niklas Selberg

7/9 Handikappolitisk debatt kl. 11, Stortorget. Nita Lorimer

7/9 Eventuellt duell mellan Karin Svensson Smith och regionrådet Rolf Tufvesson kl. 12 på Mårtenstorget

Hushållsutskicket gick ut med posten ...

Utskicket till alla hushåll med valmaterial gick i år som bekant ut med Posten AB. Det kom iväg med tre dagars fördröjning.

Hallå, Ann Schlyter i Kryssa Karin-kampanjen: Är du nöjd med starten?

– Ja, jag är nöjd. Presstäckning och TV har gjort många medvetna om kampanjen. Redan har väljare hört av sig med uppskattning. Men jag är ledsen för vissa skrivningar i tidningarna. Jag är ju inte proffs på att handskas med media. Något man lirkas till att undslippa sig, isoleras från sammanhang och skruvas ett varv. Jag har inte förnekat att det fanns såväl unga människor som medlemmar som kallar sig kommunister bland de som kuppade igenom förstanamnet på listan, men jag har betonat att det också finns ungdomar bland dem som stödjer kampanjen. Och jag vet ju att det även finns märkta medlemmar har reagerat mot kuppförslaget och stödjer kampanjen.

– Har du fått några negativa reaktioner?

– Vår partisekreterare Pernilla Zethraeus ringde upp mig. Hon markerade partilinjens mot person-

valskampanjer och tyckte det var speciellt olyckligt att vi gav sken av att ha partiledningens stöd och att vi använde ordet kupp.

Jag har aldrig sagt att vi har Gudrun Schymans stöd. Vad jag sa i intervjun var att hon självklart inte kunde uttala något stöd. Men påminde om att hon reste ner till Skåne när det blev klart kvinnorna förpassades till andraplatsen. Naturligtvis är det olyckligt att vi haft en kupp inom partiet, men då ska man förebrå kuppmakarna. Just eftersom vi sympatiserar med partilinjens negativa syn på personvalskampanjer måste vi ju förklara oss. Vi bedriver ett personval för att motverka effekterna av en kupp. Jag är upprörd över den patriarkala dominansen i partiet i Skåne och nedflyttningen av Saima Jönsson på regionlistan och de andra kvinnornas på de andra listorna, men det skedde inte under kupppartade former. Därför driver vi ingen kampanj

för dem. Jag hoppas att väljarna kryssar för dem ändå.

Vår distriktsordförande ringde också. Han hävdade att vi inte hade rätt att använda partiets logo utan distriktsledningens medgivande. Jag hänvisade till att finns det lagliga möjligheter personval, och Karin finns på vänsterpartiets lista. Men för honom var det nog mer en fråga om partidisziplin.

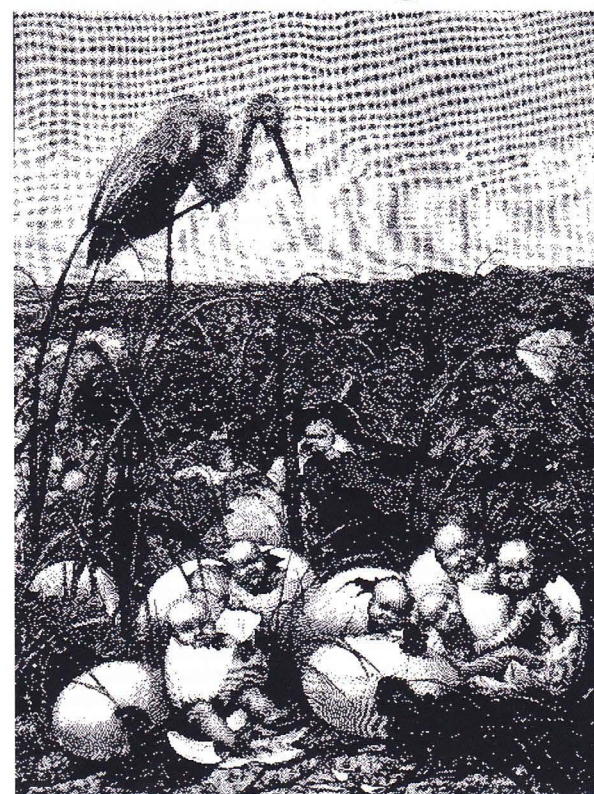
– Hur tror du då att det går? Lyckas kampanjen?

– Vårt riksdagsmandat från Skåne län södra är i fara och många jag pratat med vill rösta på partiet endast om vi bedriver en kryssningskampanj som blir har utsikter att bli framgångsrik. Jag är glad att så många ställer upp och jobbar i kampanjen.

Jag är övertygad om att det vi gör räddar riksdagsmandatet och för in Karin i riksdagen. Vi jobbar för partiets bästa.

Gr

Var finns den globala solidariteten?

När man lyssnar på valrörelsen, om det inte vore för frågan om arbetskraftinvandring, skulle man kunna tro att Sverige var helt isolerat från omvärlden. Kanske kommer konferensen i Johannesburg att medföra att partierna gör utspel om de globala miljöproblemen. Frågan är vad de kommer att säga.

Generationssolidaritet

Bland det positiva och framsynta, som förs fram i den utredning, Globkom, som jag satt med i, var diskussionerna om gemensamma globala nyttigheter. Begreppet globala nyttigheter är översatt från engelskans *global public goods*. Det kan handla om globala regler och insatser för att bekämpa sjukdomar eller global maffia, motverka ekonomiska kriser, förebyggga eller lösa väpnade konflikter, ge katastrofhjälp och mycket annat, men det mest aktuella har hela tiden varit frågor kring den globala miljön.

Tyvärr kapitulerade utredningen inför djärvheten att föreslå finansieringsmöjligheter. Utredningens majoritet fick igenom skrivningar som handelsdepartementet försåg den med som var mer kritiska mot exempelvis Tobinskatten än vad svenska riksdagen tidigare varit. Vad är goda intentioner värda om

Forts. på sid. 4.

Befolkningsexplosion upplevs inte längre det stora globala hotet utan massfattigdomen och utarmningen av naturresurser.

På kvinnornas svarta lista

Högerpolitiken

Den högervändning av politiken som har pågått sen början av 1990-talet har inneburit allvarliga försämringar för kvinnor. Det var en politik som skulle öka tillväxten och höja välbudet, men den gjorde de rika rikare och de fattiga fattigare.

Det blev viktigare att bekämpa inflationen än att bekämpa arbetslösheten. Därför fick vi massarbetslöshet. Det blev viktigare att sänka skatterna än att ge skolan, vården och omsorgen tillräckliga resurser. Därför måste de skäras ner. Det blev viktigare att avreglera och privatisera än att fördela rättvist. Klassamhället hårdnade och könsorättvisorna växte. Det gav den prisade svenska jämställdheten en hård törn.

Den systematiska underordningen

Kvinnor saknar fortfarande avgörande inflytande över samhällsutvecklingen. Vi har uppnått mycket. Vi har kraften och kunskaperna och ett stort ansvar, men inte makt. Visst har Sverige en hög andel kvinnor i politiken jämfört med andra länder. Viss finns det kvinnor i maktpositioner, men på de tunga uppdragen, där de avgörande besluten fattas, sitter mängden i överväldigande majoritet. De flyttar inte på sig frivilligt. De håller ihop.

Så är det i de politiska församlingarna, i företagsledningarna och bolagsstyrelserna, på höga chefsposter i framför allt privat men också offentlig sektor och i de fackliga organisationernas ledningar. Där finns alldeles för få kvinnor. Och de som finns där har sällan makt.

Diskrimineringen på arbetsmarknaden

Vi yrkesarbetar i stort sett lika mycket som männen, men vi har lägre lön och otryggare anställningsförhållanden. Löneklyftan mellan könen ökar trots att det borde vara tvärtom. Värst är det i serviceyrkena och den offentliga sektorn.

Kvinnors ställning på arbetsmarknaden präglas av särskilda kvinnolöner, osäkra jobb, udda arbetstider, brist på inflytande över den egna arbetssituationen och dålig arbetsmiljö. Det undergräver inte bara vår sociala och ekonomiska trygghet utan också vår hälsa.

Den urholkade välfärden

Vi får lägre ersättningar i socialförsäkringssystemen. Vi betalar själva för att förkorta vår arbetstid. Vi gör det mesta av det obetalda arbetet hemma. Vi tar huvudsavaret för barnen och våra gamla.

Vår belöning är ett pensionsystem som kräver att vi ska arbeta efter 65 för att klara oss på alldagen.

EMU – EU:s valutaunion

Det finns en djup konflikt mellan

de svenska jämställdhetsmålen och de regler för finanspolitiken och krav på skattesänkningar som dikteras av EU. Det är framför allt lågavlönade LO-anställda kvinnor som oroar sig för och kommer att drabbas mest av EMU. Det är också de som har fått utstå de mest brutala effekterna av systemskiftet i svensk politik.

Kvinnor idag undrar med rätta vad EU och EMU kommer att innebära på sikt. Vi är många som är oroliga för att Sverige ska slå in på en väg som kan betyda ännu större svårigheter för kvinnor att skapa sig ett självständigt och ekonomiskt oberoende liv.

Hur kommer EMU att påverka kvinnors villkor? Ingen utredning har ännu granskat EMU ur det perspektivet.

Det sexualiserade våldet

Det finns ett särskilt våld som drabbar oss just för att vi är kvinnor, det sexualiserade våldet. Det är ett av de tydligaste uttrycken för de ojämlika villkor som kvinnor lever under. Det är ett effektivt medel för män att utöva makt och kontroll över kvinnor. Det utövas både direkt och indirekt.

Bara det faktum att det finns där som en risk eller ett hot är en signal till kvinnor att hålla oss på mattan. Det tvingar till anpassning. Det hindrar oss att röra oss fritt. Det kränker vår självkänsla. Det bekräftar vår maktlöshet.

Det sexualiserade våldet i alla dess former, misshandel, fysisk och psykisk, sexuella övergrepp och trakasserier, könsmobbing, hedersmord, pornografi, prostitution och sexualslavhandel, är ett politiskt problem på samma sätt som alla de sociala och ekonomiska orättvisor som grundar sig på kön.

De unga kvinnornas situation

De som drabbas allra hårdast av såväl diskrimineringen på arbetsmarknaden och försämrade ekonomiska villkoren som det sexualiserade våldet är unga kvinnor, i synnerhet unga kvinnor med invandrar- och flyktingbakgrund och unga ensamstående mödrar. Det är en skam för ett land som anses världsbest i jämställdhet.

Vi drar det kortaste strået för att vi är kvinnor. Finns det någon som tycker att det är i sin ordning? De flesta gör det säkert inte. Lik förbannat är det så. Är det inte dags att ändra på det?

På kvinnornas röda lista

Makt att påverka

Vi behöver bli fler kvinnor i politiken. Det är dags att kvinnor får makt att påverka kvinnors liv och villkor och hela samhällsutvecklingen. Männen måste göra på sig och avstå makt. Det är inte ett hot utan ett fullt rimligt rättvisekrav och en förutsättning för att demo-

kratin ska kunna fungera. Först när kvinnor tar sig in på maktens områden blir det möjligt att påverka de strukturer i samhället som ger upphov till ojämlikheten mellan könen.

Ett första steg är att stärka kvinnorrepresentationen i de politiska församlingarna. Det är kvinnornas tur att kvoteras in. Nästa steg är att se till att könsfördelningen blir jämn i hela den politiska processen. Sen gäller det att i god tid i förväg granska varje förslag till politiskt beslut. Vilka konsekvenser får det för kvinnor? Det är ett sätt att komma åt den orättvisa fördelningen av resurser.

Men det behövs också kunskaper och varför kvinnor underordnas män, hur underordningen går till, och hur det påverkar de politiska besluten. Och det behövs en uppriktig vilja för att få bort underordningen. Därför ska de män som är medvetna om de ojämlika maktförhållandena mellan könen ta sitt ansvar för att det blir en förändring.

Arbete åt alla

En politik för full sysselsättning, arbete åt alla, är själva grunden för kvinnors rätt till arbete och ekonomiskt oberoende. Det är också förutsättningen för en välfärdspolitik som når alla. Politiken för full sysselsättning och generell välfärd har trots sina brister betytt mycket för att öka både jämställdhet och jämlikhet i det svenska samhället.

Det går att göra mycket mer, men det kräver en genomgripande förändring av kvinnors villkor i arbetslivet. Det första som måste angripas är könsuppdelningen av arbetsmarknaden, som består i att kvinnor och män tilldelas olika uppgifter och roller, och att deras arbete utförs på olika villkor och värderas och avlönas olika. Först då kan man få bukt med könssegregationen, det vill säga den uppdelning i kvinnoyrken och mansyrken, kvinnoarbetsplatser och mansarbetsplatser, som konserverar den ojämlika behandlingen av kvinnor till männens fördel. Heltidsarbete och tillsvidareanställning ska vara norm. Tillfälliga anställningar ska snabbare omvandlas till fasta jobb.

Vikariat ska vara tidsbegränsade. Det är regeringen, riksdagen, arbetsgivarna och de fackliga organisationerna som har det övergripande ansvaret för att få bort diskrimineringen av kvinnorna på arbetsmarknaden, men det är en fråga för hela samhället.

Välfärd för alla

Den generella välfärden, en välfärd för alla, bygger på solidaritet och

Dessa sex spalter är en valannons från vänsterpartiet med text ur foldern "På kvinnornas röda lista".

låga avgifter och rätt till fri utbildning och sjukvård.

En skattefinansierad välfärdspolitik som riktar sig till alla när dem bättre som har det sämre ställt utan att vara välgörenhet. Det är ett sätt att omfördela inkomster mer rättvist mellan olika grupper i samhället och mellan kvinnor och män. Det är mycket mer hållbart och demokratiskt än skattesänkningar och privata försäkringar, som är både dyra och orättvisa. Den generella välfärden är särskilt viktig för kvinnor eftersom deras löner är lägre än männens. Därför ska reglerna för a-kassa, sjuk- och föräldraförsäkring utformas med hänsyn till det. Kvinnor ska inte diskrimineras för att det är de som oftast arbetar deltid eller på timmar och har kortvariga och osäkra anställningar.

Föräldraförsäkringen behöver byggas ut så att den ger ekonomisk trygghet åt dem som studerar och dem som har oregelbundna inkomster. Den ska göras individuell som de andra socialförsäkringarna och förlängas så att föräldradedigheten kan delas lika mellan föräldrarna.

En stark offentlig sektor

Den offentliga sektorn med barnomsorg, skola, äldreomsorg och sjukvård har byggts upp av kvinnor och för kvinnor, och den är fortfarande en viktig arbetsmarknad för kvinnor. Den spelar en central roll för utformningen av välfärdspolitik. En stark offentlig sektor är ett viktigt fördelningspolitiskt instrument inom det generella välfärdssystemet. Den ger oss möjlighet att välja och är en förutsättning för att vi ska kunna förvärvsarbeta. En stor kompetens finns samlad där. Det finns alla möjligheter att demokratisera den och göra den effektiv om vi får stopp på utförsäljningarna och entreprenaderna.

Behoven ska styra, inte marknaden och plånboken. Det är fel att tro att marknaden klarar av att ta hand om de problem som den själv ofta är en viktig orsak till. Med en utbyggd offentlig sektor kommer fler barn att födas igen. Det kommer att höja levnadsstandarden och göra samhället rikare i alla bemärkelser.

Att demokratisera och utveckla den offentliga sektorn efter nedrustningsåren är en framtidsfråga och en fråga om att ta makten över våra skattepengar och andra gemensamma tillgångar. Gör vi ingenting åt den stora personalbristen i skolan och sjukvården kommer det att få allvarliga skadeverkningar för hela vårt välfärdssystem.

"Ett första steg är att stärka kvinnorrepresentationen i de politiska församlingarna."

rättvisa. Alla bidrar till den genom att betala skatt efter bärkraft och får också ut något av den. Den styrs av inkomstbortfallsprincipen som ger rätt till ersättning för förlorad arbetsinkomst. Den omfattar barnbidrag och garantipension utan behovsprövning. Den innebär tillgång till offentlig service och vård till

Anställningstrygghet

Anställningsformer och anställningstrygghet är en fråga om kön. Arbetsrätten är därför ett viktigt vapen mot diskrimineringen och underordningen av kvinnor på arbetsmarknaden. Fasta anställningar ger ekonomisk och social trygghet. Det är ett argument om något för att kraftigt begränsa de tillfälliga anställningarna, inte minst inom den offentliga sektorn där de ofta får lösa den akuta personalbristen. ÖVA, överenskommen visstidsanställning, och provanställningar är oacceptabla lösningar både för verksamhetens och de anställdas skull.

Har man arbetat sammanlagt 18 månader under en treårsperiod ska man ha rätt till fast anställning. Det får inte finnas några kryphål som gör att graviditet och föräldradaghet kan utnyttjas av arbetsgivarna som skäl för att säga upp eller undvika att anställa unga kvinnor.

De gamla turordningsreglerna enligt principen "först in, sist ut" och företrädesrätten i LAS på 12 månader ska tas tillbaka. Arbetsgivares möjligheter att undanta två anställda från turordningsreglerna i företag med mindre än tio anställda ska tas bort. Arbetsgivarviden avser att avveckla arbetsrätten under förevändning att arbetsmarknaden ska bli mer "flexibel" och "effektiv" måste stoppas. En avreglering som gör kvinnorna till buffert på arbetsmarknaden är inte förenlig med dagens jämställdhetsmål. Arbetsrätten ska stärka kvinnornas ställning, inte undergräva den.

Lika lön oavsett kön

Löner sätts efter kön trots att det är olagligt. För att få bort de särskilda kvinnolönerna behövs en handlingsplan för hela landet. Den ska innehålla konkreta åtgärder som omvandlar den offentliga sektorn från låglönessektor till spjutspets i kampen mot den systematiska lönediskrimineringen av kvinnor.

Om arbetsgivarna inom stat, kommuner och landsting samarbetar med facket för att avskaffa kvinnolönerna i den offentliga sektorn kommer det på sikt att sätt press på den övriga arbetsmarknaden. Det ska varje år finnas minst 10 öronmärkta miljarder för detta ändamål. Pengarna ska gå till kommunerna och landstingen för att göra det ekonomiskt möjligt för dem som offentliga arbetsgivare att höja kvinnornas löner. Insatserna ska koncentreras till i första hand sjukvården, äldreomsorgen och barnomsorgen.

Det är dags att politikerna tar sitt arbetsgivaransvar. Det betyder slut på skattesänkningar, nedskärningar och privatiseringar. Jämställdhetslagen ska följas, men det krävs ett tydligare könsperspektiv för att den ska bli ett bra verktyg i kampen mot lönediskriminering, och JämO måste få resurser att följa upp hur lagen efterlevs.

Sex timmars arbetsdag

En lagstadgad daglig arbetstidsförkortning för alla till sex timmar

med bibehållen lön är en annan viktig fördelningspolitisk fråga för kvinnor. Den variant av arbetstidsförkortning som finns i den nya ledighetslagen är välkommen, men den kommer knappast att stärka jämställdheten.

Ett sätt att få bort könsorättvisorna och den skeva maktfördelningen mellan könen är att sänka normen för heltidsarbete. Det skulle underlätta en omfördelning av det betalda och det obetalda arbetet, det vill säga både arbete, inkomster och tid, mellan kvinnor och män. Innan en sådan lag träder i kraft ska alltid göras till en rättighet för alla. Samtidigt ska det införas en begränsning av overtidsarbetet.

Därefter kan normen för heltidsarbete sänkas från åtta till sex timmar per dag. En arbetstidsförkortning som innebär sänkt norm för heltidsarbete avskaffar kvinnornas deltidslöshet och höjer lönerna för de lågavlönade kvinnorna. En arbetstidsreform som konstrueras på detta sätt kommer att bidra till bättre livskvalitet och folkhälsa. Reformen är en maktfråga lika viktig som en gång den allmänna rösträtten. Sextimmarsdagen har drivits av kvinnorörelsen i trettio år. Vi tänker inte ge upp den. Den är nödvändig idag än någonsin när pressen i arbetslivet hårdnar och sjuktalet ränner i höjden.

Kvinnofrid

Kvinnofrid är frihet från sexualiserat våld och en grundläggande mänsklig rättighet. I Sverige finns Kvinnofriden inskriven i lag. Det har vi kvinnorörelsen att tacka för. Kvinnofridsreformen är en viktig politisk markering att samhället inte tolererar mäns våld av något slag mot kvinnor. Men mycket återstår.

Det behövs en nationell strategi, men också lokala och regionala strategier för att ta ett helhetsgrepp på det sexualiserade våldet. Fortfarande saknar hälften av landets kommuner kvinnojourer, och där de finns får de ofta ett alltför tungt ansvar. Rikskvinnocentrum behöver byggas ut med regionala kvinnocentra så att erfarenheter och kunskaper samlas och förs vidare.

Ett nationellt resurscenter med uppgift att stödja kvinnor att ta sig ur prostitution kan bli en annan samlande kraft. Ökade anslag till kommuner behövs för att socialtjänst, polis, sjukvård, arbetsförmedling ska bli bättre på att arbeta för kvinnofrid. Lagen är ett viktigt verktyg som ska vidareutvecklas, men det behövs också ett omfattande förebyggande förebyggande arbete.

Skolorna och fritidsgårdarna är nödvändiga att involvera i det arbetet. Det kommer an på de vuxna att se till att unga människor får redskap att hantera den tilltagande sexifieringen av samhället, medierna, modet, reklamen, bildspråk och talat språk, och tänka efter vad den står för.

Det är hög tid att män och pojkar inser vad det sexualiserade våldet betyder för flickor och kvinnor.

Aktuellt och historiskt

Visst, jag tappade lusten att skriva i det här bladet när VB sattes under förmyndare i våras. Men nu är det höst, min favoritårstid, och valrörelse. Livsandarna vaknar och det vore väl fan om de beställsamma ordningsmännen skulle få sista ordet?

Tips för valrörelsen

Det måste vara ett rent nöje att sitta i vänsterpartiets lokala valledning i år. Med den vitalitet som Ung Vänster visat under senare år bör det finnas köer av entusiastiska ungdomar som längtar efter att bära affischtavlor och blada valmaterial. Vi gamla uvar behöver förstas avlastas, vi orkar ju inte sitta i styrelser eller ställa upp på valkonferenser.

De lokala affischerna ger sig själva och jag upprepar gärna mitt råd: Det räcker att med stora bokstäver trycka av motståndarnas yttranden. På en affisch behöver det bara stå "Halleda!", Carl Sonesson (m) bekanta utrop när folk inte gillade att skickas till Köpenhamn för att föda barn. Och i valet till Lunds kommunfullmäktige skulle man förstås trycka av ungmoderaten och fullmäktige-kandidaten Sonesson den yngres (m) yttrande om folkbibliotek som lyxföreteelser som nyttjarna borde betala för. Medborgarna i Lund, en stad full, en del säger överfull, av bildning och kultur, kan väl inte låta ett sådant parti styra?

Historikerstriden

Det blev förstås Kristian Gerner som fick professuren i våras och det är klart han skulle ha den oberoende av hans ev. charm i anställningsintervjuer. Vad som förvånar mig är dock att ingen fråifrågasatte om han är så en självklar storhet i sitt ämne. Jag är ingen historiker, men jag har lyssnat på Gerner några gånger och jag har läst åtminstone en tjock bok av honom. Den handlade om Mellanuropa och var rörig och trågt skriven. Jag tror att många historiker skulle tycka detsamma, men håller sig tysta – de har en hård arbetsmarknad och har inte råd att stöta sig med kollegor.

Såvitt jag förstår kan Gerner närmast kan ses som en historiekännets Per Ahlmark eller, mera lokalt, Lars Bergwall, dvs. uppumpad på ideologi, ständigt beredd att ställa den som nämner Marx i en bisats till ansvar för fånglägren i Gulag. Sådant var ju inte ovanligt under kalla kriget, men det är lite patetiskt nu. Hela sakkunnigprocessen i ärendet etc. tyder på att institutionen i Lund ville ha en hemmason och kompiss och det fick de. Ska de gratuleras till det?

Wing Commander Olzon kommer tillbaka

Det har varit lugnt och tyst i stridsledningcentralen på Segevång ett bra tag, men när VB:s utsände tittar in finns det tecken som tyder på att

läget håller på att skärpas. Skyddsöverdragen på radarmonitorerna är avlyfta och unglottorna har fått nya uniformer – lärkort med slits, faktiskt ganska dekorativt. En diskret förfrågan hos pizzaleverantören pekar i samma riktning: jo, det har kommit besked om att gå upp i beredskap C. Det är Saddam det gäller den här gången. Och stridsmoralen står på topp efter den framgångsrika kampanjen (kodnamn *Bombing the Burkhas*) för kvinnosaken i Afghanistan

Wing Commander Peter T. Olzen, en av de högst rankade inom *US Air Force*:s reserv, är på plats. Pojkaktig men ändå mogen, avslappad men ändå redo för de utmaningar som kan komma. Vi som minns det spända ansiktet och det beslutsamma draget kring munnen från tidigare kampanjer vet att han är inte att leka med när han börjar leda in bombflottorna.

– Några snabba kirurgiska ingrepp med precisionsvapen, luftlandsatta Special Forces, lite bombmattor och så en upprullning med några hundra tusen man, tja, det är allt som behövs. Sedan har vi gjort Irak *Safe for democracy*, säger Olzon och låter en värlullad Partagas elegant växla mellan mungipa och hand.

– Men finns det inga problem? En del menar ju att ..., försöker vi skjuta in.

– Kommunisterna, slappsvansarna, centerpartisterna – visst, demokratin har sina svaga sidor, alla kan inte tänka lika klart. Desto viktigare att vi är några som ser vad som behöver göras. *Saddam must go*, som George W. brukar säga. Göran ställer ju upp när det verkligen gäller och då klarar Anna säkert ryggtäckningen. Tony tvekar inte, han ju har sin kristna tro gemensamt med George W: *Onward Christian Soldiers!*

Hobbes eller Hoover

Men Commander Olzon är inte bara en *man of action* utan också en intellektuell med koll på vad grabbarna vid Hoover Institute snackar om.

– Visst, man kan välja att se på världen med Hobbes eller Kants perspektiv. Men det är väl ändå John Wayne, Gary Cooper och Alan Ladd som har visat vägen. Och lite svinn (*collateral damage*) får man räkna med!

Vi tömmer de sista dropparna av den lilla förmiddagswhisky värden plockat fram för vår skull – malt förstås, ytterst exklusiv – och lämnar bunkern. Wing Commander Olzon rättar till skärmössan och vi förstär att det är dags för enskilda samtal med unglottorna.

– *A man's got to do what a man's got to do*, avslutar Olzon. Det sista vi hör är det monotona *gzink, gzink* från radarn när vi tumlar ut i sol-luset. Inget stort pådrag än, men det kan komma snart nog.

Lucifer

VECKOBLADET Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Tel 046/14 33 09. Utges av V-o UV Lund. Prenumerationsavgiften, (se redaktionsrutan nedan) insättes på postgiro 1 74 59-9. **Ansv. utgivare: Ola Hagring** Tel 046/14 33 09. Manus sändes till ovanstående adress el. e-post till: veckobladet.lund@passagen.se Red. förbehåller sig rätt att korta i insänt material. Tryck: KFS AB, Lund. Adressbyte: sänd e-post, eller använd postens adressändringskort.

Begränsad eftersändning. Vid definitiv adressändring sänds tidningen i retur till Veckobladet.

Global solidaritet?

Forts. från sid. 1.

det inte finns några möjligheter att finansiera dessa nyttigheter? Kanske är det bristen på handlingsstrategier som gör att partierna tiger i valrörelsen. Den globala miljön borde vara en självklar valfråga. Det är fråga om solidaritet med kommande generationer över hela världen – här också.

Klassolidaritet

På detta rika jordklot blir en del rikare och andra blir fattigare. Världens stater har antagit milenniemålet att halvera fattigdomen på femton år. Att ge upp halvvägs från början kan det tyckas. Men utvecklingen de här första två åren tyder inte på att man kommer att lyckas ens med det. Intresset i de rik länderna är lågt. Valrörelsen i Sverige är inte unik i sin inåtvändhet.

Det är viktigt att Globkomutredningens vidgade syn på utvecklingspolitik får genomslag. Politiska beslut inom många olika politikområden påverkar global utveckling och de fattigas möjligheter att lyfta sig ur fattigdomen. Mest tydliga exempel står att finna inom handels- och jordbrukspolitiken. Utredningen menar att man i varje politiskt beslut måste ta hänsyn till effekterna på global utveckling och fattigdomspåverkan. EU:s handels- och jordbrukspolitik är också vår. Det är en politik för fortsatt underutveckling det behövs massiva folkliga opinioner för förändring. Men när frågorna lägprioriteras i valrörelsen. Var är solidariteten med den globala arbetarklassen och de fattiga?

Kvinnosolidaritet

Globkom förelär en ny formulering för svensk biståndspolitik: "Att förbättra den fattiga människans levnadsförhållanden". OK, det kan väl vara bättre än det tidigare: "Att höja de fattiga folkens levnadsnivå", men i förslaget ingår också avveckling av de sex nuvarande delmålen däribland målet om ökad jämställdhet. Feminism ska inte bara vara en vacker etikett. Feminismen måste manifesteras i politiskt agerande och i representation. Nu, under remisstiden till utredningen finns viss möjlighet till påverkan. Det jag inte förmådde inom utredningen kan en flod av protester i remissvaren kanske åstadkomma. Faktiskt får alla svara. Man kan också skriva insändare på hemsidan www.globkom.net. Individuella initiativ som motvikt mot valrörelsens tystnad.

Etiska dilemman m.m.

Trots att man som veteran kommit upp i cirka *n* kampanjer, reagerar man som en gammal cirkushäst när valtrumpeten ljuder. Och så sitter man där i vänsterns bås på Stadshallen och möter de presumtiva väljarna.

När det var som hetast i förra veckan dök det t.ex. upp en man och frågade hur vi ville förbättra snöröjningen, som han menade hade varit hutlöst dålig förra vintern. Jag hade svårt med inlevelsen eftersom svettdropparna sipprade utmed ryggraden, men han verkade nöjd med mitt svar: färre entreprenader, direkt kommunalt ansvar.

Svårare var det med nästa fråga:

– Den där Maughan, är han släkt med den berömde författaren?

– Det tror jag inte. Förresten heter han Maughan, med *n* på slutet.

– Jamen det står ju Maughan på valsekeln, med *m*!

Korrekturläsning är en dödråkig syssla, tro mej som måste ägna mycket tid åt det i jobbet, och vänsterpartiets distriktexpedition som ansvarar för valseklarna är känd för sin behagligt avslappade arbetsstil – se tidigare VB-kommentarer. Dessutom är Philip Maughan ny i partiet och framför allt på sin framskjutna post, så jag förstår om Olof, Mikael och de andra på distriktet har en smula svårt med hans namn ännu. Men sånt kan man inte erkänna för en presumtiv väljare. Skulle jag skylla felstavningarna (det finns flera) på tryckeriet?

Ett etiskt dilemma! Men lyckligtvis avlägsnade sej den presumtive utan att vänta på svar.

Till Södra Vebarp

Vänsterpartiet i Lund har aldrig förr haft så mycket pengar till en valkampanj, och för första gången går hushållsutskicket ut med proffsen på posten.

Det är jobbigt för åldrade knän att springa i trappor så postutdelningen är en välsignelse. Och ändå saknade jag den direktkontakt med de presumtiva väljarna som det trots allt innebär att se deras namn på en brevlåda. Jag har verkligen gillat att leta upp Timotejgränder och Vallmostigar i de östra kommundelarna, och att kolla generationsväxlingarna i hyreshusen när skylten FREDRIKSSON byts mot HÅR BOR ALI OCH LOTTA.

Så jag blev glad när en liten sidokampanj förde mej ut till Södra Vebarp. Om det inte åter hade varit för etiken!

Jag menar, det är fint att anti-kommersialismen har brett ut sej så starkt att det står "Ingen reklam" på vår fjärde låda. Och det är inget problem med Naturskyddsföreningens streamer som har tilläggat "Men gärna samhällsinformation". Det är ju precis sån information som jag har en tjock bunt av i näven.

Men när det bara står "Ingen reklam"? Gränsen mellan reklam och propaganda är trots allt inte knivskarp. Å andra sidan: det är just bland reklamfienderna som vänstern har presumtiva väljare. Så jag lägger i en lapp men samvetet gnager.

Fast han som har "Nej till vägtullar!" på sin låda får ingen lapp. Han röstar säkert ändå inte på Karin.

Fina Flåset

Sa jag inledningsvis nånting om trumpeter?

Inte hörs det några såna från Röda Kapellet, som tidigare brukade tuta på alla gårdar men som har varit påfallande frånvarande i årets valrörelse. Det är ingen hemlighet att tystnaden beror på splittringen i den lokala vänsteravdelningen – det har antytts i både Sydsvenskan och VB. Nej, Röda Kapellet sitter inne och övar inför Kulturturnatten.

Ålskarna av progressiv blåsmusik är dock inte helt blottställda. På Mårtenstorget hörs då och då Röda Flåset, pigga och spelglada. Och inte bara det: de har också på kort tid blivit mycket bättre musiker, bland annat efter injektion från nykomlingar med skolning i kommunala musikskolan.

En som vet vad han talar om när han berömmar Röda Flåset är Bo Fagerström som har spelat med i Lunds alla blåsorkestrar. Han har också gjort mängder av arrangemang, och Röda Flåset spelar några av dem på sin nyss utgivna cd. Den heter "I främsta ledet", kostar 60 kr och finns att köpa hos vänsterpartiet/Ung vänster. Rekommenderas!

Men Gudrun

Vänsterpartiet i Lund kör 2002 en något nedtonad valrörelse. Dess lokala valaffischer var en gång uppmärksammade men i år har inga producerats, och förresten har heller inga centrala v-affischer synt på stan ännu. Och den lokala valupptakten lär ha varit en mycket stillsam tillställning.

Fast Gudrun är alltid Gudrun. Sittplatserna räckte inte när vän-

sterpartiets ordförande talade feminism på Konsthallen. Hennes "talibantal" blev gruvligt missförstått av många, även inom vänstern, men det var kanske bra för det ger henne anledning att återkomma till frågorna och förtydliga dem. Som hon gjorde i Lund.

– Snygg bortdröbling av Philip Maughan, sa nån efter Gudrunmötet.

Men så var det verkligen inte, intygas det från säkert källa. Det var sagt att Gudrun kunde dröja, och i väntan på henne skulle en rad lokala kandidater presenteras. Dock, Gudrun kom till start, och mötesledningen gjorde då bedömningen att åhörarna inte ville vänta så långt på henne. Eftersom mötet skulle handla om kvinnor och feminism (och kvinnorna dominerade stort i publiken) ströks Mats och Göran och de andra manliga inslagen.

Däribland även Philip Maughan. När denne insåg att han inte skulle få komma till tals lämnade han salen och sökte uppenbarligen stöd från sina meningsfränder, men återvände inte för att lyssna på sin partiordförande utan skickade nån att hämta sina persedlar.

För att använda ett uttryck från Maughans modersmål: *bad loser*. Gr

Heja Kävlänge!

Vänsterpartisterna i Kävlänge är inte många men aktiva och ambitiösa. I lördags hade de ett fint kulturprogram i folkparken med hela tre band, utebio, tipspromenad, servering etc. Som lundabo blev man faktiskt avundsjuk, säger vår rapportör.

MÖTE MÖTE
RÖDA KAPELLET. Sö. 31.8 kl. 18.45. Rep. av Kulturmattnsprogrammet men också inför valappellmötet lö. 7.9 och 14.9.

VECKOBLADET
Detta nummer gjordes av Sten Henriksson och Gunnar Sandin. Nästa redaktör Rune Liljekvist.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123. Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett. Obs! (rtf-format)
Telefon till redaktörerna:
Rune Liljekvist 046-211 50 69
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Vid utebliven tidning ring:
Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13.